

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

Warszawa, 15 maja 2019 r.

DNR-4.730.28.2019.KR

DECYZJA nr DNR-2/ 84 /2019

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie z wniosku Fei Niao sp. z o.o. o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej wydaniem decyzji nr DNR-2/62/2019 z dnia 28 marca 2019 r., na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 ze zm.) oraz art. 78 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz.U. z 2019 r. poz. 544) postanawiam utrzymać decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej przez inspektorów Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie u przedsiębiorcy Fei Niao spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie, stwierdzono w ofercie handlowej m.in. lalkę „The Mini Mermaids”, Item No: 301B, No. BN301, lalkę „Olaf's Frozen Adventure”, Item: 8602B, No. 8602, lalkę „Olaf's Frozen Adventure”, Item: 3806, No. 3806 oraz lalkę AMY.

Przedmiotowe zabawki zakupione zostały przez kontrolowanego od przedsiębiorcy Atermi Invest spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie na podstawie faktur: nr FV12/09/2018 z 8 września 2018 r. oraz nr FV 14/09/2018 z 10 września 2018 r.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez Laboratorium Produktów Włókienniczych i Analizy Instrumentalnej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z siedzibą w Łodzi wykazały obecność w lalkach „The Mini Mermaids”, Item No: 301B, No. BN301, „Olaf's Frozen Adventure”, Item: 8602B, No. 8602 i „Olaf's Frozen Adventure”, Item: 3806, No. 3806. ftalanu bis (2-etyloheksylu) (DEHP) w ilości przekraczającej dopuszczalne normy (sprawozdania z badań nr 613/AI/291/2018, nr 614/AI/292/2018 oraz nr 615/AI/293/2018).

Natomiast badania przeprowadzone w Laboratorium Badania Zabawek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z siedzibą w Lublinie (sprawozdanie z badań nr 264/2018) wykazały, że zabawka lalka AMY, nie spełnia wymagań określonych w pkt 4.16 normy PN-EN 62115:2013 „Zabawki elektryczne. Bezpieczeństwo użytkowania”, z uwagi na nieodpowiednie zabezpieczenie pojemnika na baterie i dostęp do nich.

Ponadto inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie stwierdzili w zabawkach:

- oznakowanie znakiem CE odbiegającym od wzoru określonego w załączniku II do rozporządzenia WE 765/2008, co jest niezgodne z § 13 ust. 2 rozporządzenia (Lalka „Olaf's Frozen Adventure”, Item: 8602B, No. 8602, kod EAN 6912344586024, Lalka „Olaf's Frozen Adventure”, Item: 3806, No. 3806, kod EAN 69102356388067),

- brak słowa „Ostrzeżenie” poprzedzającego ostrzeżenie w formie symbolu graficznego „0-3”, co jest niezgodne z § 5 ust. 7 rozporządzenia (Lalka „The Mini Mermaids”, Item No: 301B, No. BN301, kod EAN 6821129201673, Lalka „Olaf's Frozen Adventure”, Item: 8602B, No. 8602, kod EAN 6912344586024, Lalka „Olaf's Frozen Adventure”, Item: 3806, No. 3806, kod EAN 69102356388067),

- brak informacji o szczególnych zagrożeniach, co jest niezgodne z § 5 ust. 3 rozporządzenia (Lalka „The Mini Mermaids”, Item No: 301B, No. BN301, kod EAN 6821129201673, Lalka „Olaf's Frozen Adventure”, Item: 8602B, No. 8602, kod EAN 6912344586024, Lalka „Olaf's Frozen Adventure”, Item: 3806, No. 3806, kod EAN 69102356388067),

- brak nazwy i adresu producenta oraz nazwy i adresu importera, co jest niezgodne z § 12 ust. 2 rozporządzenia (Lalka „The Mini Mermaids”, Item No: 301B, No. BN301, kod EAN 6821129201673, Lalka „Olaf's Frozen Adventure”, Item: 8602B, No. 8602, kod EAN 6912344586024, Lalka „Olaf's Frozen Adventure”, Item: 3806, No. 3806, kod EAN 69102356388067).

Mając na uwadze stwierdzone niezgodności oraz fakt, iż wyrób stwarza zagrożenie dla bezpieczeństwa i zdrowia użytkowników, Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, na podstawie art. 75 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku wydał 28 grudnia 2018 r. decyzję zakazującą Fei Niao spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie, udostępniania ww. zabawek, na okres 3 miesięcy.

Zgodnie z art. 75 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku w przypadku gdy w wyniku kontroli organ nadzoru rynku, który ją przeprowadził, stwierdzi, że wyrób nie spełnia wymagań lub stwarza zagrożenie, może, w drodze decyzji, zakazać udostępniania wyrobu na okres nie dłuższy niż 3 miesiące.

Akta z przeprowadzonej kontroli przekazano do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwanego dalej „Prezesem UOKiK”) celem wszczęcia postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Art. 58 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku stanowi, że system nadzoru rynku tworzą organy wymienione w ust. 2 i 3, zwane dalej „organami nadzoru rynku”, oraz organy celne. Zgodnie z treścią art. 58 ust. 3 pkt 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, Prezes UOKiK wszczyna z urzędu postępowanie w sprawie wprowadzonych do obrotu lub oddanych do użytku wyrobów niezgodnych z wymaganiami, w przypadku stwierdzenia w toku kontroli, że wyrób nie spełnia wymagań albo nie spełnia wymagań i stwierdzono niezgodności formalne jak również w przypadku gdy ustalenia kontroli wskazują, że wprowadzony do obrotu lub oddany do użytku wyrób spełnia wymagania, a mimo to stwarza zagrożenie albo wyrób spełnia wymagania, a mimo to stwarza zagrożenie i stwierdzono niezgodności formalne.

Prezes UOKiK pismem z dnia 28 marca 2019 r. zawiadomił przedsiębiorcę Fei Niao spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wprowadzenia do obrotu zabawek:

- lalki „The Mini Mermaids”, Item No: 301B, No. BN301, kod EAN 6821129201673, niezgodnej z wymaganiami określonymi w § 5 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 20 października 2016 r. w sprawie wymagań dla zabawek (Dz. U. poz. 1730) zwanego dalej „rozporządzeniem” oraz pkt 3.1.1 i pkt 3.1.2 załącznika nr 1 do rozporządzenia, a także stwierdzonych niezgodności formalnych, polegających na naruszeniu przez ww. przedsiębiorcę obowiązków określonych w art. 17 pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, z uwagi na brak nazwy i adresu producenta oraz nazwy i adresu importera,

- lalki „Olaf's Frozen Adventure”, Item: 8602B, No. 8602, kod EAN 6912344586024, niezgodnej z wymaganiami określonymi w § 5 ust. 1 rozporządzenia oraz pkt 3.1.1 i pkt 3.1.2 załącznika nr 1 do rozporządzenia, a także stwierdzonych niezgodności formalnych, polegających na naruszeniu przez ww. przedsiębiorcę obowiązków określonych w art. 17 pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, z uwagi na brak nazwy i adresu producenta oraz nazwy i adresu importera,

- lalki „Olaf's Frozen Adventure”, Item: 3806, No. 3806, kod EAN 69102356388067, niezgodnej z wymaganiami określonymi w § 5 ust. 1 rozporządzenia oraz pkt 3.1.1 i pkt 3.1.2 załącznika nr 1 do rozporządzenia, a także stwierdzonych niezgodności formalnych, polegających na naruszeniu przez ww. przedsiębiorcę obowiązków określonych w art. 17 pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, z uwagi na brak nazwy i adresu producenta oraz nazwy i adresu importera,

- lalki AMY, niezgodnej z wymaganiami określonymi w § 5 ust. 1 rozporządzenia oraz pkt 4.4 załącznika nr 1 do rozporządzenia.

Zgodnie z § 5 ust. 1 rozporządzenia zabawki, a także zawarte w nich substancje chemiczne nie mogą stanowić zagrożenia dla bezpieczeństwa i zdrowia dzieci lub osób trzecich podczas przewidywanego okresu ich użytkowania, zgodnie z przeznaczeniem lub w sposób możliwy do przewidzenia, z uwzględnieniem zachowania się dzieci.

Pkt 3.1.1. załącznika nr 1 do rozporządzenia stanowi, iż zabawki są zaprojektowane i wyprodukowane w taki sposób, aby podczas ich używania nie stwarzały ryzyka niekorzystnego wpływu na zdrowie ludzkie, związanego z narażeniem na działanie substancji lub mieszanin zawartych w zabawkach lub stanowiących części zabawek. W świetle przepisu pkt 3.1.2. ww. załącznika, zabawki muszą spełniać wymagania określone w przepisach rozporządzeń Unii Europejskiej dotyczących niektórych kategorii produktów lub ograniczeń stosowania niektórych substancji i mieszanin, w szczególności zawartych w załączniku XVII „Ograniczenia dotyczące produkcji, wprowadzania do obrotu i stosowania niektórych niebezpiecznych substancji, mieszanin i wyrobów” do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz. Urz. UE L 396 z 30.12.2006, str. 1, z późn.zm.).

Pkt 4.4 załącznika nr 1 do rozporządzenia stanowi, iż zabawki elektryczne muszą być zaprojektowane i wyprodukowane w sposób zapewniający ochronę przed zagrożeniami związanymi z zasilaniem elektrycznym, w szczególności w przypadku dających się przewidzieć uszkodzeń, a także przed zagrożeniami związanymi z pożarem.

Na podstawie art. 78 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie może, w drodze decyzji, przedłużyć okres obowiązywania zakazu, o którym mowa w art. 75 ust. 1, do czasu zakończenia postępowania.

Prezes UOKiK stwierdził, że ze względu na stwierdzone niezgodności przedmiotowych zabawek, zasadne jest przedłużenie zakazu Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 28 grudnia 2018 r. i decyzją z 28 marca 2019 r. DNR-2/62/2019 (zwaną dalej Zaskarżoną decyzją lub decyzją DNR-2/62/2019) Prezes UOKiK przedłużył okres obowiązywania zakazu udostępniania Wyrobów nałożonego na Stronę decyzją Mazowieckiego WIIH z 28 grudnia 2018 do czasu zakończenia postępowania w sprawie wprowadzonych do obrotu Wyrobów tj. do

czasu zakończenia postępowania wszczętego na podstawie art. 76 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Pismem z 15 kwietnia 2019 r. (zwanym dalej Wnioskiem) Strona zwróciła się o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją DNR-2/62/2019.

Pismem z 23 kwietnia 2019 r. Prezes UOKiK poinformował Stronę o prawach i obowiązkach przysługujących stronie postępowania administracyjnego, wynikających z K.p.a., w tym o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Strona nie wzięła czynnego udziału w postępowaniu.

Biorąc powyższe pod uwagę Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył co następuje:

Na podstawie art. 63 ust. 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku w przypadku, o którym mowa w art. 74 ust. 2, art. 75 ust. 1, oraz do postępowań, o których mowa w art. 76 ust. 1, art. 85 ust. 1 i art. 87 ust. 3, a także do postępowań w sprawach kar pieniężnych, o których mowa w art. 88-96, w zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2018 r. poz. 2096).

Natomiast, stosownie do art. 127 § 3 K.p.a., od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. Z kolei zgodnie z art. 129 § 2 K.p.a., odwołanie (wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy) wnosi się w terminie czternastu dni od dnia doręczenia decyzji stronie, a gdy decyzja została ogłoszona ustnie - od dnia jej ogłoszenia stronie. W świetle powyższego wskazać należy, że postępowanie zostało zainicjowane Wnioskiem Fei Niao sp. z o.o. poprzez nadanie Wniosku w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe w dniu 16 kwietnia 2019 r., tj. z zachowaniem wymaganego przez przepisy art. 129 § 2 K.p.a. 14 - dniowego terminu na złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (Zaskarżona Decyzja została bowiem doręczona w dniu 2 kwietnia 2019 r.).

Należy zatem stwierdzić, że w przedmiotowej sprawie zrealizowane zostały przesłanki wynikające z art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 K.p.a., upoważniające i zobowiązujące Prezesa UOKiK do ponownego rozpoznania sprawy administracyjnej zakończonej Zaskarżoną Decyzją i wydania nowego rozstrzygnięcia w tym zakresie. Zgodnie z poglądem ugruntowanym w doktrynie prawa i orzecznictwie sądowym, istotą postępowania odwoławczego jest ponowne merytoryczne rozpoznanie i rozstrzygnięcie sprawy administracyjnej, która była

już przedmiotem rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji, a nie zaś jedynie kontrola decyzji organu pierwszej instancji, czy też rozpatrzenie zasadności zarzutów podniesionych w odwołaniu (Adamiak, w: Adamiak/Borkowski, K.p.a. Komentarz, 3. wyd., Warszawa, Art.138 Nb 1, oraz wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego [dalej „NSA”] z dnia 9.10.1992 r., V S.A. 137/92; opubl. ONSA z. 1/1992, poz. 22). Organ jest zobowiązany zatem do ponownego rozważenia wszystkich istotnych dla sprawy okoliczności faktycznych i prawnych, co w efekcie ma doprowadzić do wydania nowego rozstrzygnięcia w sprawie, które wyeliminuje ewentualne wady decyzji wydanej przez organ pierwszej instancji. Tak kształtowany zakres postępowania odwoławczego jest wyrazem realizacji wynikającej z art. 15 K.p.a. zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, zgodnie z którą obywatel ma prawo do dwukrotnego rozpoznania i rozstrzygnięcia jego sprawy przez kompetentny organ władzy państwowej (Adamiak, w: Adamiak/Borkowski, K.p.a. Komentarz, 3. wyd., Warszawa, Art. 15 Nb 1). Skutkiem złożenia przez stronę odwołania jest zatem zainicjowanie administracyjnego toku instancji, w ramach którego następuje przekazanie kompetencji do rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy indywidualnej z organu I instancji na organ II instancji. W odmienny sposób gwarancje wynikające z zasady dwuinstancyjności zapewniane są w sytuacji, gdy organem właściwym do rozpatrzenia sprawy w pierwszej instancji jest organ administracyjny w randze ministra, nad którym z uwagi na strukturalne ograniczenia administracji publicznej nie występują organy wyższego stopnia. Wówczas uprawnienie strony do dwukrotnego rozpoznania sprawy administracyjnej realizowane jest w ramach instytucji wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, która uregulowana została w art. 127 § 3 K.p.a.. W tym trybie strona niezadowolona z decyzji wydanej przez ministra lub centralny organ administracji rządowej jest uprawniona do zainicjowania przed tym samym organem drugiego postępowania merytorycznego w tej samej sprawie, do którego odpowiednio należy stosować przepisy K.p.a. dotyczące odwołań. Postępowanie wszczęte wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy kończy się rozstrzygnięciem - sposobem załatwienia sprawy - przewidzianym w art. 138 § 1 K.p.a. (por. wyroki NSA z dnia 17 listopada 2000 r., sygn. Akt 1 SA 1543/99, i z dnia 27 listopada 2001 r., sygn. akt I SA 1011/00). Powyższe oznacza, że organ wydający decyzję na skutek prawidłowo złożonego wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy „obowiązany jest ponownie rozpoznać i rozstrzygnąć sprawę, która już raz została rozstrzygnięta przez ten organ w ramach działania jako organu pierwszej instancji, przy zastosowaniu takich rozstrzygnięć, które zostały przewidziane w art. 138 § 1 K.p.a.” (tak: wyrok WSA w Warszawie z dnia 20 marca 2007 r., sygn. V SA/Wa 248/07). Zgodnie z art. 138 § 1 K.p.a. organ odwoławczy wydaje decyzję, w której: 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza

postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo 3) umarza postępowanie odwoławcze. Biorąc po uwagę brzmienie ww. przepisu należy wskazać, że „kompetencje organu odwoławczego obejmują zarówno korygowanie wad prawnych decyzji organu pierwszej instancji polegających na niewłaściwie zastosowanym przepisie prawa materialnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych. W przypadku odmiennego rozstrzygnięcia sprawy organ odwoławczy ma kompetencje merytoryczno - reformacyjne. Może wydać decyzję uchylającą w całości lub części i w tym zakresie orzec co do istoty sprawy, w sytuacji gdy uznał, iż rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji jest nieprawidłowe z uwagi na niezgodność z przepisami prawa lub z punktu widzenia celowości” (tak: wyrok WSA w Warszawie z dnia 25 czerwca 2008 r., sygn. VII SA/Wa 504/08). Takiej weryfikacji - kierując się kryterium legalności i celowości - dokonał Prezes UOKiK w przedmiotowym postępowaniu.

Formułując żądanie w piśmie z 15 kwietnia 2019 r. Strona wskazała, że „*W związku z otrzymaną Decyzją DNR-2/62/2019 (data odbioru 02.04.2019r) z której to Strona nie jest zadowolona, na podstawie Pouczenia wskazanego Przez Prezesa UOKiK w powyższej Decyzji zwracam się o ponowne rozpatrzenie sprawy*”.

Ze względu na fakt, iż Strona nie wskazała szczegółowego uzasadnienia, które wskazałoby z jakich konkretnie przyczyn Strona nie jest zadowolona z decyzji, Prezes UOKiK dokonał ponownego merytorycznego rozpoznania sprawy w zakresie Zaskarżonej decyzji w całości.

Prezes UOKiK prowadzi postępowanie w sprawie wprowadzenia do obrotu Wyrobów niezgodnych z wymaganiami pod sygnaturą DNR-2.730.35.2019.KZ, które nie zostało jeszcze zakończone, a w ramach którego zgodnie z dyspozycją art. 78 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku wydana została Zaskarżona decyzja DNR-2/62/2019.

Powyższe postępowanie prowadzone pod sygnaturą DNR-2.730.35.2019.KZ zostało wszczęte pismem z dnia 28 marca 2019 r. w oparciu o art. 76 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, który stanowi, że: „Postępowanie w sprawie wprowadzonych do obrotu lub oddanych do użytku wyrobów niezgodnych z wymaganiami wszczyna się z urzędu w przypadku stwierdzenia w toku kontroli, że wyrób nie spełnia wymagań albo nie spełnia wymagań i stwierdzono niezgodności formalne(...)”.

Prezes UOKiK prowadzi postępowanie wszczęte w oparciu o art. 76 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku zgodnie i w oparciu o przepisy Oddziału 3 ww. ustawy „Postępowania administracyjne w systemie nadzoru rynku”, tj. w oparciu o przepisy w art. od 76 do 86 ustawy, przy czym katalog stanowiący o sposobach rozstrzygnięcia sprawy wszczętej na podstawie art. 76 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku został określony w art. 84 ust. 1 i 2 ustawy. Zatem dopiero sprawa załatwiona poprzez wydanie rozstrzygnięcia co do

meritum na podstawie art. 84 ust. 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku lub rozstrzygnięcia kończącego formalnie sprawę na podstawie art. 84 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku zamyka sprawę administracyjną prowadzoną w sprawie wprowadzonych do obrotu Wyrobów niezgodnych z wymaganiami przez organ w I instancji.

Zwrócić należy jednakże uwagę na fakt, iż ustawa o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku przewiduje wyjątkowo w Oddziale 2 „Kontrola w systemie nadzoru rynku”, w art. 75 ust. 1 ustawy, że „W przypadku gdy w wyniku kontroli organ nadzoru rynku, który ją przeprowadził, stwierdzi, że wyrób nie spełnia wymagań lub stwarza zagrożenie, może, w drodze decyzji, zakazać udostępniania wyrobu na okres nie dłuższy niż 3 miesiące”. Przepis ten ma bezsprzecznie charakter prewencyjny i celem jego zastosowania jest ochrona interesów konsumentów i zapewnienie, że obrót Wyrobami, które są niezgodne z wymaganiami zostanie wstrzymany już na etapie kontroli wyrobów do czasu wyjaśnienia wykazanych niezgodności w toku postępowania administracyjnego.

Naturalną konsekwencją ustalenia przez Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, że Wyroby nie spełniają wymagań było przekazanie akt sprawy Prezesowi UOKiK w celu wszczęcia postępowania. Jak wynika z art. 76 ust. 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku „Postępowanie prowadzi się nie dłużej niż 3 miesiące”. Powyższe oznacza, że zakaz udostępniania Wyrobów nałożony decyzją Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, nawet w sytuacji kiedy jego długość określono by w maksymalnym wymiarze 3 miesięcy mogłby wygasnąć, jeszcze przed zakończeniem postępowania wszczętego na podstawie art. 76 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, zwłaszcza że do ww. terminu zgodnie z art. 83 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku nie wlicza się terminu wyznaczonego stronie postępowania na przedstawienie dowodów, o których mowa w art. 82 ust. 1 oraz okresu od dnia wystąpienia o przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 82 ust. 4, do dnia przedstawienia wyników tej kontroli organowi nadzoru rynku prowadzącemu postępowanie.

Przewidując powyższą możliwość, ustawodawca umożliwił organom nadzoru rynku prowadzącym postępowanie w sprawach wprowadzonych do obrotu wyrobów niezgodnych z wymaganiami, przedłużenie możliwości zakazania udostępniania wyrobów przez podmiot będący adresatem decyzji zakazującej udostępniania Wyrobów przez okres 3 miesiące do czasu załatwienia sprawy, czyli do czasu wydania decyzji administracyjnej w oparciu o art. 84 ust. 1 lub 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Decyzje wydawane na podstawie art. 78 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku wydawane są co prawda w toku postępowania wszczętego na podstawie art. 76 ust. 1 ustawy, niemniej jednak nie załatwiają sprawy co do meritum i nie kończą postępowania. Mają charakter prewencyjny, wpadkowy, szczegółowy i incydentalny, a ich celem jest wyłącznie zabezpieczenie

interesów konsumentów, którzy są potencjalnymi nabywcami wyrobów niezgodnych z wymaganiami.

W niniejszej sprawie Strona wniosła o ponowne rozstrzygnięcie sprawy, wskazując ogólnie na niezadowolenie z podjętego przez Prezesa UOKiK rozstrzygnięcia.. W związku z powyższym, prezes UOKiK rozstrzygając ponownie sprawę wziął pod uwagę zgromadzone dotychczas w sprawie DNR-2.730.35.2019.KZ akta sprawy oraz Wniosek, weryfikując przesłanki wydania decyzji administracyjnej na podstawie art. 78 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku. Art. 78 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku stanowi, że „Organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie może, w drodze decyzji, przedłużyć okres obowiązywania zakazu, o którym mowa w art. 75 ust. 1, do czasu zakończenia postępowania”.

Z akt sprawy wynika, co nie zostało również podważone przez Stronę iż Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wydał 28 grudnia 2018 r. decyzję nr NW.19.SOZ.18.2018 pod sygnatura BP.8361.257.2018 zakazującą udostępniania Fei Niao sp. z o.o. Wyrobów niezgodnych z wymaganiami, o których mowa w Rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 20 października 2016 r. w sprawie wymagań dla zabawek (Dz. U. z 2016 r., poz. 1730 ze zm.) na okres 3 miesięcy, ze względu na zawartość ftalanu bis(2-etyloheksylu) w trzech z badanych zabawek, ze względu na nieodpowiednie zabezpieczenie pojemnika na baterie i dostęp do baterii czwartej z zabawek oraz ze względu na stwierdzone niezgodności formalne.

Ponadto jak wskazano we wcześniejszej części uzasadnienia, Prezes UOKiK pismem z dnia 28 marca 2019 r. wszczął w sprawie Wyrobów objętych ww. czasowym zakazem - po przekazaniu akt sprawy przez Mazowieckiego WIIH - postępowanie w sprawie wprowadzonych na rynek Wyrobów niezgodnych z wymaganiami, w którym Strona czynnie uczestniczy.

Prezes UOKiK jest organem nadzoru rynku zgodnie z art. 58 ust. 3 pkt 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku i prowadzi postępowanie pod sygnaturą DNR-2.730.35.2019.KZ w toku którego wydano Zaskarżoną decyzję. Spełnione zostały zatem w ocenie Prezesa UOKiK przesłanki uprawniające do wydania decyzji przedłużającej zakaz udostępniania Wyrobów na podstawie art. 78 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Wprowadzone do obrotu Wyroby niezgodne z wymaganiami, stwarzające zagrożenie dla życia i zdrowia ludzi, nie powinny znajdować się na rynku, gdzie istnieje ryzyko że zostaną udostępnione konsumentom. Z tych względów organ jakim jest Mazowiecki WIIH nałożył na stronę obowiązek polegający na zakazie ich udostępniania przez okres 3 miesięcy. W ocenie Prezesa UOKiK jako organu drugiej instancji, rozpatrującego Wniosek, podzielić należy dotychczasowe ustalenia co do niezgodności Wyrobów z wymaganiami oraz za słuszne uznać należy stwierdzenie, że konieczne jest zapewnienie, że Wyroby nie znajdą się w obrocie po wygaśnięciu zakazu nałożonego decyzją Mazowieckiego WIIH, do czasu zakończenia postępowania w sprawie wprowadzonych do obrotu

wyrobów niezgodnych z wymaganiami, zwłaszcza że Strona postępowania nie przedstawiła dotychczas dowodów na podważenie ustaleń organu co do niezgodności zabawek.

W związku z powyższym, po ponownym rozpatrzeniu przedmiotowej sprawy, z zachowaniem standardów postępowania odwoławczego, w świetle zgromadzonych dowodów, Prezes UOKiK postanowił orzec jak w sentencji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji Stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji za pośrednictwem Prezesa UOKiK (art. 3 § 2 pkt 1, art. 13 § 1 i § 2, art. 50 § 1, art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r., poz 1302 ze zm.).

W przypadku skorzystania z ww. uprawnienia, zgodnie z art. 233 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 ust. 1 pkt. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. poz. 2193 z późn. zm.), strona postępowania zobowiązana jest uiścić gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu wpis stały, który w niniejszej sprawie wynosi 200 zł.

Zgodnie z § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

Ponadto, zgodnie z art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa UOKiK do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądowo administracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały z art. 252 § 1 i § 2 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.